

Püspökük, *Robu*, (eredetileg csángó) a megüresedett két papi állást a legutóbbi években — szemben moldvai intézkedéseivel — magyarokkal töl-tette be. A vallásosság számos jelével lehet találkozni mindenütt. A há-ború utáni években egyedül Hadikfalva lakói 700.000 lejt költöttek tem-pломuk restaurálására. Sokat áldoznak katolikus nyomtatványokra és lapokra is. A falvak tele vannak keresztekkel, a házak belsejében pedig régi és új szentképek tömege díszíti a falakat. Működvelő előadásai is a legtöbbször vallásos témájúak.

Népművészet tekintetében a bukovinai magyar falvak semmi külö-nöset nem nyújtanak. Szótteseik nagyrészt a Csikból hozott motivumok-at őrizték meg, de itt-ott a környék befolyása is érződik már. Bal-ladái és népdalaik értékesebb részét *Bartók* még a háború előtt össze-gyűjtötte. Ujabban *Domokos Pál Péter* járt közöttük és próbált hasonló irányú kutatást végezni. Sajnos e téren sokat várhatunk. A múdal teijesen kiszorította a régi balladákat és dalokat. Volt alkalmam egy idősebb asszonnyal elénekeltetni néhány régi balladát, de közelebbi vizsgálódás után ujat ezek között sem találtam. Az Erdélyszerte fellen-űült dalkultusz utolsó hullámai ide is elértek. Istensegitsen néhány éve jól vezetett dalárda működik. Lelkes tagjai rövid idő alatt sokat tettek már a magyar dal megszerettetése érdekében. Istensegits tudós plébáno-sának, *Elekes Dénesnek* kezdeményezésére pedig, ki egyébként a buko-vinai magyarok részletes történetének megírásával foglalkozik, nagy-szabású akció indult meg egy magyar kulturház létesítésére. Mindennél fontosabb azonban az iskolakérdés és az iskolán kívüli nevelés mielőbbi megoldása.

BOSZORKÁNY - KÓRUS

Írta: FODOR JÓZSEF

*Merre vert, bús szemmel látok,
Elrothadtak a virágok,
Csúzos hűsben, esővizben
Szár a szárra fonva reccsen,
Szírmok alvadt szeme kékje
Néz a halál vén ürébe.*

*És puffadtan és dagadva
Nyíl a fáknak év-vert odva,
Cserviz dögletes levétől,
Mirigygombáknak a mélyből,
Légző kutjaim akadnak,
Dohelt szelek iramodnak.*

*Csontsenyvesztő, késő fénynek,
Pocsvizben erjedt levélnek
Zsirként nyulós vak levében
Boszorkány főz mérges délben,
Széjjel hinti, s merre elhat,
Átkot mondva, minden hervadt!*